

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B. proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná M., **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 180/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. januára 2013, sp. zn. 5 Co 45/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Bratislava I žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Bratislava I, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Bratislava I majúc za to, že obsahom žaloby v uvedenej časti je námietka zaujatosti sudcov tohto súdu, predložil spis po ich vyjadrení sa k argumentácii žalobkyne na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. októbra 2012, sp. zn. 9 NcC 69/2012, rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava I JUDr. B., JUDr. B., JUDr. D., JUDr. D., JUDr. G., JUDr. H., JUDr. H., JUDr. K., JUDr. K., JUDr. K., JUDr. K., JUDr. K., JUDr. M., JUDr. R., JUDr. T., Mgr. D., Mgr. S., Mgr. Š., Mgr. U., Mgr. Ž., Mgr. B., JUDr. B., JUDr. B., JUDr. B., JUDr. D., JUDr. G., JUDr. H., JUDr. H., Mgr. K., JUDr. M., JUDr. O., JUDr. S., JUDr. S., Mgr. D., JUDr. D., JUDr. J., JUDr. K., JUDr. M., Mgr. T., JUDr. H., JUDr. M. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 180/2012.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 4. októbra 2012, č.k. 10 C 180/2012-12, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Označené uznesenie Okresného súdu Bratislava I napadla žalobkyňa odvolaním argumentujúc tým, že v danom prípade nepodala námietku zaujatosti, ale návrh na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietku zaujatosti, nezaťažovala by ju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, lebo konanie je v danom prípade vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 22. januára 2013, sp. zn. 5 Co 45/2013, odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom tohto okresného súdu; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Dodal, že sa stotožnil s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadreným v uznesení z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie

konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzovala z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť spôsobená žalovaná ujma. Vyčítala odvolaciemu súdu aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti. Zároveň žalobkyňa navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia dôvodiac, že jej hrozí značný zásah do základných práv, najmä práva vlastníť majetok a práva majetok pokojne užívať a to nelegálnym znížením jej majetku pri vymáhaní bezpredmetnej a neopodstatnenej justičnej pohľadávky.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skôr, než sa mohol podaným dovolaním vecne zaoberať, skúmal včasnosť jeho podania, pričom zistil, že bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. januára 2013, sp. zn. 5 Co 45/2013, nadobudlo

právoplatnosť 8. februára 2013. Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok jednomesačnej lehoty na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 veta prvá O.s.p.), pripadol koniec tejto lehoty na 8. marca 2013 (t.j. na piatok, ktorý bol riadnym pracovným dňom), ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu.

Zo spisu nepochybne vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo Okresnému súdu Bratislava I postúpené až 24. mája 2013 a to z Okresného súdu Bratislava V, ktorému bolo dovolanie žalobkyne adresované. Dovolanie žalobkyne tak bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené zjavne po uplynutí lehoty na podanie dovolania, preto dovolací súd dovolanie žalobkyne v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. neprichádzalo do úvahy, pričom v súlade s ustálenou praxou o tom Najvyšší súd Slovenskej republiky samostatné rozhodnutie nevydal.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2014

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová